

та повноважень у розв’язанні різноманітних проблем життя, створення здорового морально-психологічного клімату в академічній групі; проведення виховної роботи зі студентами, які мешкають у гуртожитках, сприяння організації їх здорового способу життя, вирішення житлово-побутових проблем; постійне проведення психолого-педагогічної діагностики рівня інтелектуального розвитку та моральної вихованості студентів; участь у роботі вченої ради факультету, засідань кафедр при обговоренні питань, пов’язаних із роботою групи чи окремих її студентів; спонукання студентів до активної протидії проявам аморальності, правопорушень, бездуховності, антигромадській діяльності, вживанню наркотичних речовин, алкогольних напоїв, куріння.

Використовуючи автоматизовану систему роботи наставника академічної групи у ВНЗ куратор зможе працювати більш ефективно та якісно. Це дуже важлива обставина у виховному процесі та розвитку студентів.

Автоматизована система роботи куратора потребує постійного вдосконалення, пошуку і приведення в дію нових засобів, що покращать роботу куратора. Разом з тим, потрібно враховувати те, що можуть виникати помилки в процесі використання даної системи (людський фактор).

Список літератури

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія.: Підручник. – К.: Либідь, 1998. – 560с.
2. Винославська О. В. Психологія: Навчальний посібник для студентів вузів / Ред. О. В. Винославська. – К.: ІНКОС, 2005. – 352 с.
3. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи: Методичний посібник для студентів магістратури. – Київ: Центр навчальної літератури, 2003. – 316 с.
4. Закон України «Про вищу освіту» // Освіта в Україні. Нормативна база. – К.: КНТ, 2006. – С.40-93.
5. Карпенчук С. Г. Теорія і методика виховання: Навчальний посібник. – К.: Вища школа, 1997. – 304 с.
6. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи: Навчальний посібник. – 2005. – 485 с.
7. Макаренко А. С. Педагогические сочинения: В 8-ми т. / Редкол.: М. И. Кондаков (гл. ред.) и др. – М.: Педагогика, 1983. – Т. 3. – 511 с.
8. Смирнов С. Д. Педагогика и психология высшего образования: от деятельности к личности. – М.: Аспект пресс, 1995. – 271 с.
9. Сухомлинский В. А. Избранные произведения: В 5 т. – Т. 4. – Киев, 1980. – 597 с.

Застосування програмного забезпечення в організаційному проектуванні

Т.Ю. Петрова, студент,

А.О. Доренська, асистент

Кіровоградський національний технічний університет

В умовах повсякденної інформатизації управлінських процесів технологічний комплекс рішення функціональних задач і підготовки управлінських рішень виконується інформаційною системою, основу якої складає інформаційна технологія [1].

Підприємство як виробнича система зі своїми підсистемами і службами є найскладнішою системою. Якщо для конструювання нової продукції та здійснення техніко-технологічних нововведень розробляються цільові проекти спеціалізованими підрозділами технічної підготовки виробництва, то проблема адаптації виробництва до змін, що виникають, його реорганізації залишається невирішеною або вирішується в процесі освоєння продукції, що значно загрожує строки виходу на ринок, збільшує витрати, погіршує конкурентну позицію.

У сучасних умовах загострення конкурентної боротьби зарубіжні компанії здійснюють регулярні реорганізаційні заходи з метою надання виробничим системам більшої гнучкості та мобільності зі створення та освоєння нової продукції з урахуванням усіх потреб і побажань споживачів. При цьому проектування продукції та виробництв з її виготовлення відбувається паралельно.

За допомогою сучасних програмних забезпечень і комп'ютерних технологій спеціалізовані підрозділи компаній або фірми моделюють усі можливі комплексні конструктивно-технологічні й організаційно-виробничі рішення, у тому числі з дизайну, ергономіки, екології, безпеки, експлуатаційної привабливості виробів, архітектурно-будівельних і комунікативних характеристик виробничих споруд та приміщень, порівнюють отримані варіанти й обирають для реалізації конкурентоспроможні [4].

Організаційне проектування економічно доцільне під час технічного переозброєння, реконструкції і розширення виробництва, розроблення нових виробничих процесів або їх частин, дільниць, цехів, підприємств промисловості. їх функціональних підрозділів (служб, господарств), а також реалізації довгострокових і поточних програм реорганізації та вдосконалення діючого виробництва.

Цілі організаційного проектування полягають у забезпеченні максимально можливої ефективності виробництва, що проектується, на стадії його експлуатації, використовуючи для цього засоби організації [3].

Залежно від розмірів підприємства, масштабу та типу виробництва, номенклатури та асортименту продукції, строків освоєння виробничих потужностей, життєвого циклу виробів, що виготовляються, та ринкової ситуації проектування організації виробництва в загальному вигляді можуть проходити такі етапи: передпроектна підготовка; технічне проектування; робочий проект та освоєння (впровадження) проекту й коригування за його результатами.

Кожний з етапів має свої особливості, що вказують на конкретні напрями та роботи. Передпроектна підготовка охоплює розробку загальної концепції організації виробництва; здійснення комплексного діагностування об'єкта проектування; розроблення техніко-економічного обґрунтування виробничої системи; формування та затвердження технічного завдання на проектування. Технічне проектування передбачає розробку основних положень системи організації виробництва, принципів її функціонування, методів узгодження з іншими підсистемами; прийняття рішень з інформаційного забезпечення і системи документообігу.

Під час виконання робіт на цих етапах використовують імітаційні та математичні моделі для вибору та обґрунтування принципових проектних рішень, дають опис спеціального програмного забезпечення, що призначене для реалізації функцій організації виробництва. На етапі робочого проекту розробляються комплекс робочої документації, структурні схеми, організаційно-планові розрахунки; формуються нормативна та інформаційна бази; розробляються організаційні процедури та документи, що їх відображають, посадові інструкції та положення про підрозділи; стандарти підприємств, програмне забезпечення [4].

Програмне забезпечення являє собою сукупність програм, призначених для розв’язання завдань на комп’ютері. А оскільки організаційне проектування – процес розроблення організаційної структури управління організацією, то саме програмне забезпечення є частиною за допомогою якої і формується цей процес. Який здійснюється зверху донизу і включає такі етапи:

- 1) установавання вертикальних рівнів управління;
- 2) здійснення горизонтального поділу організації, тобто закріплення видів діяльності за лінійними та штабними (функціональними) підрозділами;
- 3) установавання зв’язків між різними підрозділами;
- 4) установавання повноважень і відповідальності для різних посад;
- 5) визначення посадових обов’язків, закріплення їх за конкретними посадовими особами (за допомогою формування посадових інструкцій) [4].

Реалізація мети організаційного проектування потребує вирішення комплексу проектних завдань організації виробництва, праці та управління, спрямованих на надання виробництву сукупності властивостей, які зумовлені вимогами зовнішнього середовища, часто у умовах невизначеності та ризику.

Критерієм ефективності під час порівняння різних варіантів організаційних рішень є можливість повного і сталого досягнення кінцевої мети з відносно меншими витратами на виробництві [2]. Досягнення кінцевої мети не можливе без використання сучасних технологій ведення бізнесу. Адже саме швидкість обробки великого та багатоваріантного масиву інформації дозволить менеджерам приймати раціональні рішення. Ефективне організаційне проектування спрямоване на реформування існуючої структури, вдосконалення окремих блоків, підсистем, технологій діючої системи управління, що можливе лише шляхом віртуального моделювання кінцевого результату.

Практика вітчизняних підприємств показує, що на ринку інтегрованих аналітичних систем, провідне місце займає таке програмне забезпечення як, наприклад, QlikView. Використання його в організаційному проектуванні дозволить: скоротити час чекання відповіді, зникають багатоваріантність “правильних” відповідей, простої та втрати часу; готувати результати звітів та графічне їх супроводження протягом хвилин, а не годин чи днів; скоротити непродуктивні втрати часу, можливість оперативного прийняття рішення з чітким розумінням причинно-наслідкових зв’язків та відслідковуванням основних тенденцій; збільшити швидкість реагування на запити клієнтів, пошук аргументів для покращення умов та швидка реакція на зміни зовнішнього середовища; моделювати фінансові результати на основі фактів та прогнозу, оцінити вплив коригуючих дій, можливість відтворення складних сценаріїв на майбутнє та проаналізувати результати.

Таким чином, застосування інформаційних технологій в організаційному проектуванні є доцільним, ефективним, економічно вигідним та перспективним.

Список літератури

1. Информационные технологии управления: Учеб. пособие для вузов / Под ред. проф. Г.А. Титоренко. 2-е изд., доп. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2004. – 31 с.
2. Захарченко В.І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навч. посіб. / В.І. Захарченко, Н.М. Корсікова, М.М. Меркулов. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 448 с.
3. Монастирський Г.Л. Теорія організації: Навч.-метод. комплекс. – Т.: Економічна думка, 2007. – 84 с.
4. Гриньова В.М. Організація виробництва: Навч. посіб. / В.М.Гриньова, М.М.Салун. – Х.: ВД “ІНЖЕК”, 2005. – 550 с.